

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć ... ” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeto przyjmując Królestwo nie chwiejące się, miejmy łaskę, przez którą służymy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością. ” „ ... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) Przez większy i doskonalszy przybytek, (...) Znalazłszy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22, 25, 26, 28; 9:11

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co miesiąc. Redaktor: Bernard Hedman. Wydawca: **Świecki Ruch** Misyjny „Epifania” (odpowiedzialny w Polsce — **Wiktor Stachowiak**), skrytka pocztowa nr 44, 60-955 Poznań. Adres międzynarodowy: Chester Springs. Pa. 19425, USA. Cena: w prenumeracie rocznej zł 720, pojedyn. numeru zł 60.

WIECZERZA PAŃSKA

Mat. 26:17-30

„To czyńcie na pamiątką moją” (Łuk. 22:19)

W chrześcijaństwie znane są różne teorie na temat Wieczery Pańskiej - jej znaczenia i właściwego czasu obchodzenia tej uroczystości. Większość chrześcijańskich naukowców uznaje fakt ustanowienia jej, jako antytypu żydowskiej Paschy. W starszych kościołach, rzymskokatolickim, greckokatolickim, episkopalnym i in., czyni się wysiłki, aby obchodzić śmierć naszego Pana, jako pamiątkę powtarzaną corocznie. Pierwotnie rocznicę tę święcono w czasie obliczanym według metody żydowskiej, czyli czternastego dnia pierwszego miesiąca żydowskiego - Nisan, w którym Żydzi zabijali baranka paschalnego. Później jednak nastąpiła zmiana w sposobie obliczania tej daty i postanowiono obchodzić pamiątkę śmierci naszego Pana w piątek najbliższy Jego zmartwychwstania w niedzielę, tj., w Wielki Piątek i Niedzielę Wielkanocną.

Powstałe później denominacje w chrześcijaństwie na ogół zarzuciły ten sposób obliczania, prawdopodobnie z zamiarem podkreślenia tyłu różnic, ile tylko było możliwe między zwyczajami i ceremoniami protestanckimi a katolickimi. Rozumiemy, że w następstwie tego większość protestantów nie skojarzyła faktu śmierci baranka żydowskiego każdego roku obchodzonego w dniu czternastym Nisan, będącego typem na naszego Pana Jezusa, który poniósł śmierć w tym samym dniu - dzień ów był anty typem, wypełnieniem typu.

Niedopatrzenie to nie jest zupełnie usprawiedliwione, bowiem przypominamy sobie, że chociaż starsze kościoły obchodziły śmierć naszego Pana w jej rocznicę, to jednak wprowadziły też inne ceremonie przypominające Pamiątkę, lecz niesankcjonowane przez Pismo Święte, ani w niczym nieodnoszące się do typu. Na przykład, dla przeciętnego umysłu katolickiego i protestanckiego msza jest tylko pamiątką śmierci naszego Pana, ale to nie jest jej (mszy) prawdziwe znaczenie. Msza właściwie rozumiana z teologicznego punktu patrze-

nia jest świeżą ofiarą a nie jedynie przypomnieniem tej jedynej ofiary złożonej na Kalwarii. Protestanci interpretując ją błędnie, jako powtórzenie Wieczery Pańskiej doszli do wniosku, że od najdawniejszych czasów Pamiątkowa Wieczera była obchodzona w każdym dogodnym czasie. Stąd u protestantów taka różnorodność poglądów na ten temat - jedni uczestniczą w niej, co tydzień, inni, co miesiąc, jeszcze inni, co kwartał, w zależności od oceny indywidualnej jej największej potrzeby i użyteczności.

Utrzymujemy, iż taka nieregularność nie była zamierzona przez naszego Pana ani przez Apostołów. Nasz Pan ustanowił, i to było właściwe, Pamiątkę swojej śmierci w określonym czasie i w określonym dniu roku a słowa „to czyńcie, ilekroć pić będziecie”, upamiętniając to całe wydarzenie, odnoszą się nie tylko do chleba i kielicha, lecz również do czasu. Nie będziemy tutaj wdawać się w szczegóły rzymskokatolickiej doktryny o mszy, lecz odeślemy naszych Czytelników do trzeciego tomu Wykładów Pisma Świętego, str. 100 do 107, zwracając przy sposobności uwagę, że dla poinformowanych katolików greckich i rzymskich, msza w żadnym znaczeniu tego słowa nie jest pamiątką oryginalnej ofiary Chrystusa. Twierdzi się, że pierwsza ofiara Chrystusa była wystarczająca za grzechy w przeszłości, ale nie za grzechy popełniane po jej złożeniu i dlatego Bóg udzielił stosownej władzy właściwie mianowanym biskupom i kapłanom reprezentatywnego stwarzania w każdym wypadku Chrystusa na nowo i ofiarowywania Go na nowo za szczególny grzech lub grzechy - za szczególne grzechy jednostki odprawia się sumę, za ogólne grzechy kongregacji - mszę.

Katolicyzm twierdzi, iż błogosławieństwo kapłana przemienia zwykły opłatek i wino w rzeczywiste ciało i krew Chrystusa, który tym samym jest tysiące razy każdego roku stwarzany ponownie przez księży i ponownie tysiące

razy przez nich ofiarowany za grzechy. My, oczywiście, jesteśmy przeciwni tym wszystkim praktykom, jako zupełnie antychrześcijańskim, większość zaś ortodoksyjnych protestantów je akceptuje. Zdaje się, że ci, którzy organizowali denominacje protestanckie, zupełnie przeoczyli tę sprawę, gdy częstotliwość odprawiania mszy w starych kościołach przyjęli za kryterium częstotliwości obchodzenia pamiątki Wieczery Pańskiej.

W większości jednak protestanci dobrze wiedzieli, że nieroztropne i niekorzystne będzie zbyt częste jej obchodzenie (jak w wypadku mszy) i stąd większość z nich obchodzi Pamiątkę trzy lub cztery razy w roku, wierząc, iż świadczona w związku z tym posługa wywołuje większe wrażenie i jest bardziej uroczysta dla uczestników. My uważamy, iż pierwotny sposób obchodzenia śmierci naszego Pana w jej rocznicę jest jeszcze bardziej uroczysty i większe wywiera wrażenie, ponadto ma aprobatę Pisma Świętego, której według nas nie ma żaden inny sposób jej obchodzenia.

INNE BŁĘDNE POJĘCIA OPARTE NA PIŚMIE ŚWIĘTYM

Niektórzy z naszych przyjaciół przyjęli zwyczaj obchodzenia śmierci naszego Pana każdego dnia Pańskiego - pierwszego dnia tygodnia - co wydaje się nam poważnym błędem. Niewłaściwość takiego obchodzenia przejawia się różnymi sposobami: po pierwsze, czynią to w niedzielę, która jest pamiątką zmartwychwstania naszego Pana, czymś zupełnie różnym — radosną uroczystością wielkanocną. Czy nie jest godne uwagi, że straciwszy z oczu ważność owej daty podobnie zaprzepaścili celowość obchodzenia Pamiątki we właściwym dniu, gdyż oryginalne ustanowienie a uczestniczenie w niej przypadło wieczorem, tymczasem powszechny zwyczaj teraz każe ją obchodzić rano albo po południu.

Nie sądźmy jednak, że ci przyjaciele chrześcijanie przyjęli zwyczaj obchodzenia święta tygodniowo bez jakiegokolwiek powodu, ale po rozpatrzeniu powodów, jakie oni podają dochodzimy do wniosku, iż są one niewystarczające. Na przykład, twierdzą oni, że oświadczenie z Dz. Ap. 2:42, 48 i 20:7, które mówi o zgromadzeniu się uczniów w pierwszym dniu tygodnia „na łamanie chleba” odnosi się do Pamiątkowej Wieczery. Wprost przeciwnie, uważamy, że te zgromadzenia w pierwszym dniu tygodnia były ucztami miłości i nigdy nie zamierzano, aby one zajęły miejsce Pamiątkowej Wieczery naszego Pana lub w jakimkolwiek sensie ją przedstawiały.

Zwróćmy jednak uwagę, że w tych rozmaitych opisach nie mówi się nic o „kielichu” przedstawiającym krew naszego Pana, który musi być brany pod uwagę jako ważna część symbolu, tak jak prażony chleb, który przedstawia Jego ciało. Właściwie uczy miłości odbywały się w tym dniu, w którym kościół obchodził radość z powodu zmartwychwstania Pańskiego i bez wątplenia wskazywały one (uczty) na okoliczności pierwszej niedzieli - dnia

zmartwychwstania Pańskiego, gdy On został rozpoznany przez dwóch uczniów w Emaus po sposobie łamania chleba, i później wieczorem przez jedenastu, gdy stanął wśród nich i rzekł: „pokój wam” (Łuk. 24:30, 31; Jana 20:19). Wieczera naszego Pana widocznie była zamierzona po to, aby stanowiła pamiątkę Jego śmierci i naszego przymierza łączności duchowej z Nim.

PIERWSZE OBCHODZENIE WIECZERZY PAŃSKIEJ

Nasza lekcja zwraca uwagę na pierwsze ustanowienie tej pamiątki, wskazując, że była obchodzona w dniu poprzedzającym rozpoczęcie właściwej Paschy - w dniu 14 Nisan. Zakon w sprawie Paschy był bardzo dokładny. Baranek miał być wzięty ze stada do domu dziesiątego dnia miesiąca Nisan, zabity miał być czternastego Nisan i spożyty w nocy przed świtem dnia piętnastego. W antytypie dziesiątego Jezus ofiarował się narodowi żydowskiemu, który z wyjątkiem nielicznych Jemu wiernych, odrzucił Go i czternastego ukrzyżował. Nastąpiło to według rachuby żydowskiej w tym samym dniu, w którym On spożywał paschalną wieczerzę wzmiankowaną w naszej lekcji i następnie został zdradzony. (Dzień według kalendarza żydowskiego zaczynał się o zachodzie słońca i trwał aż do następnego wieczoru). Nie może być wątpliwości w opisie co do spożywania przez naszego Pana i Jego uczniów wieczery paschalnej w dniu poprzedzającym ów dzień, w którym Żydzi na ogół ją spożywali, gdyż w Ewangelii Jana czytamy (18:28 i 19:14), że kiedy nasz Pan był w sali sądowej przed Piłatem, co miało miejsce po spożyciu przez Niego Paschy, faryzeusze, Jego oskarżyciele, jeszcze jej nie jedli - i nie zasiedli do niej aż nastął wieczór po ukrzyżowaniu Jezusa.

Jeden z Ewangelistów zanotował, iż nasz Pan powiedział swoim uczniom „Żądając żądałem tego baranka jeść z wami, pierwszej niżbym cierpiał” (Łuk. 22:15). Było to uczczeniem ostatniej rocznicy według żydowskiego obrządku, którą Jezus jako Żyd był zobowiązany skrupulatnie, prawomocnie obchodzić. Moglibyśmy nie znać dokładnie tej szczególnej godziny czternastego dnia, w ciągu której nasz Pan i uczniowie jedli wieczerzę paschalną, ale prawdopodobnie było to około północy, gdy Jezus ustanowił nową pamiątkę - pamiątkę swojej śmierci, Wieczerzę Pańską, zastępując nią wieczerzę paschalną spożywaną według wymogów Zakonu. Fakt ten podał do ich wiadomości w słowach: „To czyńcie na pamiątkę moją” (Łuk. 22:19), „TO” przedstawia antytypicznego Baranka, „Baranka Bożego, który gładzi grzechy świata”. A czyniąc to, łamiąc chleb i pijąc sok z winorośli wskazywali na śmierć naszego Pana, ale nie śmierć pokazaną w typie, ponieważ antytyp już nastał i w tym samym dniu, kilka godzin później, Jezus został ukrzyżowany.

W ten sposób Pan nasz położył głęboką i obszerną podstawę dla nowej instytucji, swego Kościoła, i odłączył ją od żydowskiego typu przez wskazanie na siebie, jako antytyp i związane z tym większe znaczenie - wyzwolenie

wszystkich wiernych Izraelitów, nie spod władzy faraona, lecz antytypu faraona, szatana, czyli wyzwolenie całego ludu Bożego z śmierci do życia bogatszego - życia wiecznego.

Wszyscy, którzy jasno rozumieją ten typ powinni zdać sobie sprawę z tego, że nie mógłby on przeminąć przed nadejściem jego antytypu. Tymczasem antytyp zabicia baranka wielkanocnego musiał nastąpić w jego rocznicę, w czternastym dniu Nisan. Stąd znaczenie oświadczenia Pisma Świętego, iż „żaden nie ściągnął nań ręki; bo jeszcze nie przyszła była godzina jego” (Jana 7:30; 8:20). Bóg przewidział tę całą sprawę i wszystko, co z nią było związane - przygotował, zaznaczając to w typie w sposób bardzo wyraźny. My już nie obchodzimy rocznicy typu, lecz wierzymy, że antytypiczna ofiara Baranka Bożego zajęła miejsce typu i my, jako chrześcijanie „czynimy to” na pamiątkę antytypu, gdyż, jak Apostoł powiada, „Baranek nasz wielkanocny za nas ofiarowany jest Chrystus. A tak obchodzimy święto” (1 Kor. 5:7, 8).

JEDEN Z WAS WYDA MNIE

Było to wtedy, kiedy Pan i Jego Apostołowie spożywali wieczerzę paschalną, typicznego pieczonego baranka, gdy Jezus rzekł do nich: „jeden z was wyda mnie”. Jan powiada, że nasz Pan „zasmucił się w duchu”, gdy wypowiadał te słowa okazał wzruszenie. Możemy być pewni, że Jego wzruszenie nie było spowodowane samą sprawą zdradzenia Go, gdyż On oczywiście przewidział te szczegóły, jak i sam fakt swojej śmierci. Powodem Jego smutku, słusznie możemy przypuszczać, była myśl, że jeden z tych, o których On tak tkliwie dbał i troszczył się teraz okaże się niewdzięczny, niegodziwy - przyczyną owego smutku widocznie był Judasz. Oświadczenie Jezusa wywołało ze strony uczniów pytanie: „Iżalim ja jest?” lub raczej, jak na to wskazuje znaczenie słowa greckiego: Panie, czy Ty mnie oskarżasz? Ja nie jestem owym zdrajcą, prawda? Apostołowie na ogół byli również zasmuceni. Być może, iż dobrze się złożyło, że mogli przeżyć to doświadczenie w tym właśnie czasie, gdyż oczywiście wszyscy oni tego potrzebowali, aby byli przygotowani do okresu doświadczeń, które były tuż przed nimi.

Judasz naturalnie postawił to samo pytanie, z którym pozostali zwracali się do Jezusa, bo gdyby nie zapytał wyglądałoby, że przyznaje się do winy. Nasz Pan odpowiedział, że jest nim jeden z tych, którzy spożywają wieczerzę i umoczywszy kawałek chleba podał go Judaszowi, który natychmiast wyszedł (Jana 13:25— 30). Wydarzenia te miały wzruszyć serce Judasza i spowodować zmianę w jego postępowaniu zanim mogłoby być za późno, ale wydaje się, że wzbudziły w nim ducha złośliwego, jak Boskie miłosierdzie w wypadku faraona powstrzymując plagi czyniło zatwardziałym jego serce. Zamiast odeprzeć sugestie przeciwnika, Judasz przyjmował ich coraz to więcej, aż został napełniony duchem szatana i stał się jego narzędziem. Niewątpliwie potwierdził to czując potrzebę opuszczenia tego grona.

Bardzo możliwe, że nie było Judasza, gdy Jezus uczniom mył nogi i potem posługując się chlebem i sokiem winorośli ustanowił pamiątkę swojej śmierci. Dobrze się stało, że Judasza nie było, i lepiej byłoby gdyby się spotykali tylko prawdziwi, lojalni, poświęceni uczniowie Chrystusa i uroczyście obchodzili pamiątkę śmierci w jej rocznicę. Mimo to pamiętajmy, że nie jesteśmy kompetentni do sądzenia serca drugiej osoby i dlatego przychodząc do pamiątkowego stołu zapraszamy wszystkich tych, którzy wierzą w zbawienną drogocenną krew Chrystusa i zapewniają o pełnym poświęceniu się Panu. Pozostawmy Boskiej opatrności zbadanie tych, którzy oświadczają, iż są współuczniami.

PIERWOTNE ZNACZENIE CHLEBA I KIELICHA

Przedstawiając uczniom przaśny chleb, jako pamiątkę, nasz Pan podał ogólne wyjaśnienie, mówiąc: „Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje”. Oczywiście znaczenie tych słów jest takie: To symbolizuje, czyli przedstawia moje ciało. Chleb w istocie swej nie był Jego ciałem, bowiem w żadnym znaczeniu tego słowa ciało to jeszcze nie było złamane. W żadnym, więc sensie nikt wówczas nie mógł w nim ani rzeczywiście, ani antytypicznie uczestniczyć, ofiara nie była jeszcze dokończona. Obraz jest jednak zupełny, gdy my uznajemy, że przaśny chleb przedstawia: bezgrzeszne ciało naszego Pana - kwas jest symbolem grzechu pod Zakonem i szczególnie jest zalecone pozbycie się go w tym okresie.. Przy innej okazji nasz Pan dał lekcję, która wyjaśniła nam ten symbol. Powiedział On: „Albowiem chleb Boży ten jest, który zstępuje z nieba, i żywot daje światu ... Jamci jest on chleb żywota” (Jana 8:33, 35).

Żebyśmy mogli zdać sobie sprawę z doniosłości spożywania, czyli przyswajania sobie tego żywego chleba, powinniśmy zrozumieć, czym on jest. Zgodnie z wyjaśnieniem przez naszego Pana tej sprawy Jego ciało, które On ofiarował za nas, jest tym chlebem. Nie jest nim Jego przedludzka egzystencja duchowej istoty, którą On położył w ofierze, choć z niej i z jej chwały zrezygnował, żeby mógł przyjąć naszą ludzką naturę. Rzecz w tym, że nasz Pan był święty, niewinny, bez skazy, odrębny od grzeszników, bez jakiegokolwiek skażenia ojca Adama i stąd wolny od grzechu - dzięki temu mógł stać się Odkupicielem Adama i jego rodu - co pozwoliło Jemu dać swoje życie na okup za wszystkich, aby we właściwym czasie o tym było świadczane.

Gdy my rozumiemy, że czysta, nieskazitelna ludzka natura naszego Pana Jezusa była położona za grzeszników, ofiarowana za nas, to rozumiemy, że przywilejem jest możliwość jej przyswajania. To właśnie, co On złożył za nas my mamy „jeść”, przyswajać sobie, tzn., że Jego ludzka natura była dana za nas i wykupiła Adama oraz całe jego potomstwo od potępienia na śmierć, udzielając ludziom prawa powrotu do ludzkiej doskonałości i wiecznego życia, jeśli je przyjmą. Pismo Święte wyjaśnia nam jed-

nak, że chociaż Bóg bierze pod uwagę anulowanie wszystkich naszych przeszłych grzechów i uznaje, iż mamy prawo powrotu do ludzkiej doskonałości, niemniej to nie czyni nas doskonałymi ani nie daje prawa do wiecznego życia. Ażeby ród Adamowy mógł skorzystać z odkupienia dokonanego przez ofiarę naszego Pana potrzebne jest Jego drugie przyjście, w którym to czasie będzie On dla całego świata Pośrednikiem, Prorokiem, Kapłanem i Królem pomagającym w powracaniu do doskonałości i harmonii z Bogiem tym wszystkim, którzy będą sobie przyswajając przywileje, jakie wówczas będą zaofiarowane.

To jest to samo błogosławieństwo, które w tym wieku kościół ewangeliczny otrzymał przez wiarę od Odkupiciela, mianowicie, usprawiedliwienie przez wiarę - nie usprawiedliwienie do duchowej natury, której człowiek nigdy nie miał, nigdy nie stracił i której Chrystus nigdy nie odkupił, lecz usprawiedliwienie do ludzkiej natury, którą miał Adam i ją utracił a Chrystus odkupił przez danie swego bezgrzesznego ciała, jako naszej okupowej ofiary. Uczestniczenie, zatem w chlebie przede wszystkim dla nas -znaczy przyjęcie i przyswojenie przez wiarę usprawiedliwienia do zyskania ludzkich praw i przywilejów zabezpieczonych przez ofiarę naszego Pana.

Podobnie sok winnej latorośli symbolizuje życie naszego Pana oddane za nas - Jego ludzką naturę, Jego istotę - Jego duszę wylaną na śmierć za nas. Pryswajanie tego przez nas znaczy przede wszystkim nasze przyjęcie praw i przywilejów restytucyjnych, które Pan w ten sposób własnym kosztem zabezpieczył dla nas.

DODATKOWE GŁĘBSZE ZNACZENIE CHLEBA I KIELICHA

Celem Boga *usprawiedliwienia* przez *wiarę* kościoła w wieku Ewangelii, przed usprawiedliwieniem świata przez uczynki i posłuszeństwo w wieku Tysiąclecia, był zamiysł pozwolenia tym, którzy teraz rozumieją, słuchają i oceniają tę wielką ofiarę, którą Miłość złożyła, aby mogli stawić ciała swoje ofiarą żywą i tym samym mieć udział z naszym Panem w Jego ofierze. To dodatkowe, głębokie znaczenie pamiątki naszego Pana nie odnosi się do niej bezpośrednio. Jest to jedna z tych rzeczy, do której On się odniósł, mówiąc: „Mamci wam jeszcze wiele mówić, ale teraz znieść nie możecie. Lecz gdy przyjdzie on Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę ... i przyszłe rzeczy wam opowie” (Jana 16:12, 13).

Duch prawdy za pośrednictwem Apostoła Pawła jasno określił sprawę dodatkowej i bardzo ważnej przesłanki owej pamiątki, gdy Paweł pisząc do poświęconego kościoła wieku Ewangelii wyraził się „Kielich błogosławienia, który błogosławimy, izali nie jest społecznością [uczestnictwem we] krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, izali nie jest społecznością ciała [uczestnictwem w ciele] Chrystusowego?” - Członkowie kościoła przez uczestniczenie z Chrystusem, jako współofiarnicy, i to aż do śmierci, stali się również Jego współuczestni-

kami w chwale, którą otrzymał On w nagrodę za swoją wierność. „Albowiem jednym chlebem ... wiele nas jest” (1 Kor. 10:16, 17).

Oba znaczenia tego poruszającego symbolu są ważne. Ważnym było, aby członkowie kościoła przede wszystkim zrozumieli usprawiedliwienie przez ofiarę Jezusa. Powinni byli zdać sobie sprawę, że cały Chrystus z Boskiego punktu widzenia, czyli ciało składające się z wielu członków, których Głową jest Jezus tj. kościół w całości, musi być złamane i dlatego każdy członek tego ciała musi być kopią Pana Jezusa i musi chodzić śladami Jego ofiary. Uczynili to przez oddanie swego życia, tak jak Chrystus położył swoje życie za wszystkich. To, co oni złożyli w ofierze nie było ich duchowym życiem, ale tak jak On ofiarował swoją rzeczywistość doskonałą, istotę, tak oni ofiarowali siebie w usprawiedliwieniu, uznani za doskonałych, lecz rzeczywistość byli niedoskonałymi.

Podobnie kielich przedstawia cierpienia. Kielich jest jeden, chociaż sok jest z wielu gron, tak jak bochenek jest jeden, lecz składa się z wielu ziaren. Te ziarna nie mogą zachować swojej indywidualności i swego własnego życia, jeśli chcieliby stać się chlebem dla drugich. Grona również nie mogą pozostać gronami, jeśli mają stanowić udzielającego życie ducha. Tak, więc widzimy piękno oświadczenia Apostoła, że członkowie ludu Bożego są uczestnikami jednego bochenka i jednego kielicha.

Nasz Pan wyraźnie oznajmia, że kielich, sok winnej latorośli (nigdzie kielich ów nie jest opisany, jako wino, choć mógł zawierać wino) przedstawia krew, a więc życie. Jednak nie życie utrzymane, lecz życie wylane, czyli dane, oddane, życie ofiarowane. Powiada on nam, że stało się to w celu odpuszczenia grzechów, że wszyscy, którzy chcieliby należeć do Niego muszą z niego pić - muszą przyjąć Jego ofiarę i przyswoić ją sobie przez wiarę. Wszyscy ci, którzy chcieliby być usprawiedliwieni przez wiarę muszą otrzymać życie tylko z tego jednego źródła. Nie znaczy to, że życie jest wynikiem posłuszeństwa Zakonowi, że wiara w jakiegoś wielkiego nauczyciela i posłuszeństwo jemu będzie równoznaczna z tą samą sprawą i przyniesie życie wieczne.

Nie ma innej drogi zyskania życia wiecznego jak przez przyjęcie krwi raz przelanej - ceny okupu za grzechy całego świata. Nie ma innego imienia danego pod niebem, czyli ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni (Dz. Ap. 4:12). Podobnie nie ma innego sposobu zyskania przez Kościół nowej natury jak przez przyjęcie Pańskiego zaproszenia do picia z Jego, kielicha i złamania z Nim, jako członkowie jednego bochenka - pogrzebana z Nim przez chrzest w Jego śmierć i w ten sposób uczestniczyć z Nim w zmartwychwstaniu w chwale, czci i nieśmiertelności (Rzym. 6:3-5; 8:17).

Jednostki niespłodzone z Ducha, lecz poświęcone nie mają przywileju uczestniczenia w ofierze, jako członkowie Jego kapłaństwa. Możemy jednak uczcić pamięć udziału Kościoła w ofierze za grzech. Ponadto możemy zachować

w sercach przymierze ofiary, zobowiązać się je przestrzegać i nadal przez nie się uświęcać oraz przez Niego.

UROCZYŚĆ W KRÓLESTWIE

Nasz Pan miał zwyczaj opowiadania o królestwie. Zdaje się, iż temat ten był związany z każdym Jego przemówieniem. Przypomniawszy On tym, którym już obiecał udział w tym królestwie, że jeśli pozostaną wierni, to jak zapowiedział On odejście, aby objąć to królestwo, po czym wróci i przyjmie ich do udziału w nim.

Jezus dodał też, że ta pamiątka, którą On ustanowił znajdzie swoje wypełnienie w królestwie (Mat. 26:29). Trudne byłoby dokładne określenie tego co nasz Pan miał przez to na myśli, ale wydaje się, że nie będzie bez związku zrozumienie Jego wypowiedzi jako oświadczenia, że wynikiem symbolizowanych - prób i cierpień będzie radość w królestwie. „Z pracy duszy swej ujrzy owoc, którym nasycen będzie (z którego będzie zadowolony)” – Iz. 53:11. Będzie On spoglądał wstecz na próby i trudy znoszone w wiernym posłuszeństwie woli Ojcowskiej, i dozna radości, gdy ujrzy ów wielki - rezultat, jaki z nich wyniknie, mianowicie, błogosławieństwa, jakie spłyną na całą ludzkość. Tę samą radość będzie dzielił ze wszystkimi swymi uczniami, którzy pili z tego kielicha - po pierwsze w usprawiedliwieniu, po drugie w poświęceniu i wytrwali w tym. Tym uczniom obiecano, iż będą uczestniczyć w pracy królestwa, gdy ono zostanie założone, i będą oni spoglądać wstecz, by razem z Nim sławić sposób prowadzenia ich przez Boga, mimo że prowadził ich drogą samozaparcia.

Wiara naszego Pana wytrwała w próbie wszystkich tych trudnych godzin, mimo że wiedział On o bliskim czasie aresztowania Go i śmierci. Fakt ten, iż podziękował Bogu za chleb i kielich wskazuje na radosne przyzwolenie na te wszystkie cierpienia, których symbolem było łamanie chleba i zmiżdżenie gron winnych. Zawsze był On zadowolony z zarządzeń Ojca, za które dziękował, a w przyszłości będzie przeżywał wielką radość. W związku z tym zaśpiewano pieśń przed wyjściem, bez wątpienia pieśń chwały, pieśń wdzięczności Ojcu, iż Jego bieg był prawie ukończony i że w czasie każdej potrzeby znajdował On wystarczającą łaskę.

PAMIĄTKOWA WIECZERZA W TYM ROKU

Doroczna pamiątka śmierci naszego Pana przypada w poniedziałek 20 marca. W związku z tym właściwy czas na jej obchodzenie będzie „tej nocy, której był wydań” (1 Kor. 11:23), nie natychmiast o godzinie osiemnastej, lecz później po stosownych przygotowaniach, zastanowieniu się nad znaczeniem symboli i po przypomnieniu całego wydarzenia.

Zgodnie ze zwyczajem członkowie zboru w Chester Springs, Pa., spotkają się w tym oznaczonym dniu, aby uczcić tę wielką transakcję, dzięki której zostaliśmy wykupieni spod potę-

pienia, i obchodzić własne poświęcenie się Chrystusowi.

Zalecamy drogim Przyjaciołom w różnych częściach świata, aby nie zapomnieli o tej drogocennej pamiątce tak pełnej znaczenia dla tych wszystkich, którzy ze zrozumieniem uznają jej wartość. Nie zachęcamy do gromadzenia się w wielkiej społeczności. Niech każda grupa ludu Bożego zejdzie się w swoim gronie jak zazwyczaj, gdyż jak się wydaje w taki sposób postępował wczesny kościół. Obchodzmy święto z radością w sercu, chociaż w duchu właściwej oceny i powagi, nie tylko w odniesieniu do ofiary naszego Pana za nas, lecz również naszego przymierza poświęcenia się.

Zachęcamy wodzów małych grup ludu Bożego do poczynienia przygotowań, jeśli to jest możliwe i nabycie przaśnego chleba i niefermentowanego soku z winogron lub soku z rodzyneków, lub jeśli tak zadecydują, innego soku z winorośli. Nie zachęcamy do powszechnego użycia wina, ze względu na możliwość pokusy dla osób słabych. Jeśli jednak wierzy ktoś, że należy użyć wina można przygotować je dla takich. Żeby zadowolić sumienie niektórych osób można nieco wina dodać do soku z winogron.

Niech te spotkania w małych grupach odbędą się bez ostentacji - skromnie, spokojnie, zdyscyplinowanie zejdźmy się wspólnie, przepełnieni raczej cennymi myślami na temat wielkiej transakcji, którą świętujemy niż z uwagą zwróconą, na formę i ceremonie. W tym, jak i we wszystkim innym, starajmy się podobać naszemu Panu, a wtedy będziemy pewni, że korzyść odniosą wszyscy uczestnicy.

Wspominaliśmy już, że nie należy zabronić nikomu, kto wyznaje wiarę w drogocenną krew i poświęcenie się na służbę Zbawicielowi, uczestnictwa w Pamiątce. Nie będzie niebezpieczeństwa ze strony tych, którzy ze szczerego serca przyjmą przywilej uczestnictwa w tej społeczności. Niektórzy raczej będą wymagali zachęty z uwagi na złe pojmowanie słów wyrażonych przez Apostoła, „kto je i pije niegodnie, sąd sobie samemu je i pije, nie rozsądzając ciała Pańskiego” (1 Kor. 11:29).

Przez wzgląd na tych nieśmiałych, którzy jak ufamy, nie chcą z góry korzystać z przywileju upamiętnienia tej wielkiej transakcji., wyjaśniamy że w naszym rozumieniu klasa, wspomniana przez Apostoła, składa się z tych, którzy nie zdają sobie sprawy z rzeczywistego znaczenia ofiary i jedynie uznali ją za formę ceremonii. Członkowie tej klasy jedzą i piją potępienie, ponieważ gdyby tę sprawę zbadali zrozumieliby jasno wyrażenie na podstawie, którego Pan przyjął swój wybrany lud w tym wieku Ewangelii. Zaniedbanie w czynieniu tego sprowadza na nich pewną miarę potępienia, nagany. Są oni, bowiem bardziej odpowiedzialni od tych ze świata, którzy nic nie wiedzą o Panu, Jego ofierze itp.

Gdy my obchodzimy tę wielką Pamiątkę nie zapominajmy podziękować Panu za nasze usprawiedliwienie i za wielki przywilej należenia do naśladowców naszego Odkupiciela. I mi-

mo smutku i zamyślenia, zadumy i badania swego serca z powodu tej okazji czynimy, jak czynił Pan - zwyciężajmy przez wiarę i idźmy naprzód śpiewając Jemu chwały, bo powo-

łał nas z ciemności ku swojej cudownej jasności. W ten sposób uprzywilejował nas duchową łącznością w owej wielkiej transakcji, która obecnie jest w toku realizacji. 'P '88, 18.

SKOROWIDZ WERSETÓW BIBLIJNYCH

występujących w Teraźniejszej Prawdzie

w 1987 roku

od nr 372 do nr 383

(dokończenie z nr 394 Ter. Pr.)

Rozdz. 23	Rozdz. 49	11,1295	Rozdz. 118
23 roz..... 24	9190	1595	118 roz.96
23 roz. 80	Rozdz. 50	Rozdz. 92	Rozdz. 119
Rozdz. 24	5.....114	8.....124	36 47
1.....133149	Rozdz. 93	97 7
Rozdz. 25	Rozdz. 51	2 94	165120
9.....171	7..... 48	Rozdz. 96	Rozdz. 127
14.....114	7 57	96 roz.....95	1 80
14171	Rozdz. 56	Rozdz. 98	Rozdz. 145
Rozdz. 28	14.....190	98 roz.....95	20 53
28 roz..... 32	Rozdz. 65	Rozdz. 103	20119
Rozdz. 30	10-14134	13 27	20159
4190	Rozdz. 72	Rozdz. 105	20190
Rozdz. 33	1-4153	105 roz.....128	Rozdz. 146
19,20.....190	1-2044	Rozdz. 106	4..... 63
Rozdz. 34	7158	4 80	4..... 190
8 59	7,8.....158	35-40183	Rozdz. 149
20121	8..... 95	Rozdz. 107	5-9 69
Rozdz. 35	9151	1-9 174	5-9176
17190	12-14.....158	10,11 174	Rozdz. 150
Rozdz. 37	Rozdz. 76	10,11 175	3.....149
5..... 121	8-11 95	10-16 174	PRZYPOWIEŚCI
23,24121	Rozdz. 78	10-16 175	SALOMONA
35,36 158	50190	13 45	Rozdz. 3
38..... 124	Rozdz. 83	17-22 174	2120
38190	10.....44	23-30 154	5,6 120
Rozdz. 40	12-1944	23-32 174	5,6 121
3,9..... 27	Rozdz. 84	33-38 175	Rozdz. 4
15 190	12120	39-42 175	18..... 85
Rozdz. 45	Rozdz. 88	41,42 158	Rozdz. 8
4,575	11,12.....63	43 175	22-31..... 94
4,576	Rozdz. 89	107 roz..... 192	Rozdz. 11
4,5..... 78	15 94	Rozdz. 115	4154
11,1243	16149	2-7 182	28154
14-16 147	2894	16..... 159	Rozdz. 15
15,16 45	Rozdz. 90	17 63	3 60
15,16151	1,2 94	17..... 190	Rozdz.21
Rozdz. 46	4156	Rozdz. 116	2185
46 roz..... 96		8190	

Rozdz. 23	Rozdz. 11	Rozdz. 42	20	127
7	2,3.....	1-4	20	151
7	9	Rozdz. 45	21-25	151
26	9	18	22	158
26	9	23	23	158
Rozdz. 24	9	Rozdz. 46	Rozdz. 66	
16	9	9-11	6	148
Rozdz. 30	9	Rozdz. 52	7	150
5,6.....	Rozdz. 14	1-12	7,8.....	148
	12-14.....	6	7,8	176
KAZNODZIEJA	15	7	10-14	44
SALOMONOWY	Rozdz. 21	7	22	159
Rozdz.1	11,12.....	7	24	58
4.....	Rozdz. 25	8	24	64
Rozdz. 7	6-9.....	8	24	126
1	7-9.....	9		
29	8	10	KSIĘGA	
Rozdz. 9	8	10	JEREMIASZA	
5	Rozdz. 26	11	Rozdz. 8	
5	3	11	7-12	149
10	3,4	12	20	45
10	4	13	Rozdz. 9	
10	9	Rozdz. 53	24	94
10	Rozdz. 28	6	Rozdz. 10	
10	16	Rozdz. 54	1-16	182
	Rozdz. 29	13	2-4	181
PIĘŚNI	13	Rozdz. 55	5	182
SALOMONA	13	3	5,6	181
Rozdz. 2	Rozdz. 31	8-11	Rozdz. 15	
15	1	Rozdz. 57	16	7
Rozdz. 5	1	15	Rozdz. 16	
6	1-19	Rozdz. 60	17	60
	Rozdz. 32	2	18	8
KSIĘGA	1	2	18	188
IZAJASZA	17	3	Rozdz. 17	
Rozdz. 1	Rozdz. 35	4	10	185
19	1,2	5	Rozdz. 19	
28	8	12	5	58
28	8,9.....	12	Rozdz. 23	
Rozdz. 2	8,9.....	14	5,6.....	41
2-4.....	10	14,15.....	5,6	153
2-4	35 roz.....	14,15.....	5-8	96
3	Rozdz. 38	17	Rozdz. 24	
3	18,19.....	Rozdz. 61	6,7	96
4	18,19.....	1	Rozdz. 25	
4	Rozdz. 40	4	29-33	68
4	1,2	Rozdz. 62	32	68
4	1,2	12		
Rozdz. 7	2	Rozdz. 63	Rozdz. 30	
14	2	16	7.....	115
Rozdz. 8	4,5.....	Rozdz. 65	7	117
14,15.....	5	11	7-11	96
20	5	11	18-24.....	96
Rozdz. 9	5	15		
6	12	17	Rozdz. 31	
6,7.....	31	20	8-12	96
7	Rozdz. 41		27-34	96
	18			

29,30..... 10	20 190	1 154	14 45
29,30 152	27 190	2 95	14 95
31-34 9	29-32 159	4 63	14 114
31-34 10	Rozdz. 22	4 96	KSIĘGA
34 10	25 190	9,10 96	SOFONIASZA
34 95	27 190	10 85	Rozdz. 1
Rozdz. 32	Rozdz. 28	12 75	15-18 96
17 94	13-16 88	KSIĘGA	Rozdz. 3
19 60	19 124	OZEASZA	8 124
35 58	Rozdz. 34	Rozdz. 2	8,9 96
37-41 10	26 134	18..... 10	9 45
Rozdz. 33	Rozdz. 36	Rozdz. 13	9 158
14-16 41	26 155	14 63	KSIĘGA
14_16 153	35 158	KSIĘGA JOELA	ZACHARIASZA
Rozdz. 50	Rozdz. 37	Rozdz. 2	Rozdz. 4
15 83	21-28..... 96	2 68	10 60
29 83	24,25 44	28 11	Rozdz. 8
38 83	26 10	28 45	8 roz 96
46 83	Rozdz. 38	28,29 95	Rozdz. 9
Rozdz. 51	38 roz..... 115	32 45	12 188
6-9 83	Rozdz. 39	KSIĘGA AMOSA	Rozdz. 14
13 83	39 115	Rozdz. 3	1-5 115
37 83	Rozdz. 44	2 22	16-21 96
63,64..... 83	1,2..... 73	2 116	KSIĘGA
TRENY	4-14 73	2 146	MALACHIASZA
JEREMIASZA	KSIĘGA	7 171	Rozdz. 3
Rozdz. 4	DANIELA	Rozdz. 5	3 45
11 124	Rozdz. 2	20 68	15 158
KSIĘGA	35 96	Rozdz. 9	17 149
EZECHIELA	35 159	11-15 96	Rozdz. 4
Rozdz. I	44 63	13 150	1 124
28 13	44 96	13 176	2 114
Rozdz. 9	44 159	KSIĘGA	3 124
2-5 68	Rozdz. 5	ABDYJASZA	EWANGELIA
2-5 70	5 roz 83	Rozdz. 1	wg ŚW. MATEUSZA
9 roz..... 71	Rozdz. 7	21 41	Rozdz. 1
11 w..... 68	13,14..... 159	21 46	18-25 94
11 70	18..... 159	21 148	21 146
Rozdz. 13	22 159	21 153	Rozdz. 3
19 190	27 51	KSIĘGA	10-12 124
Rozdz. 14	27 159	MICHEASZA	16 42
21 68	Rozdz. 9	Rozdz. 4	Rozdz. 4
Rozdz. 16	24-27 4	1-4 96	2-9 51
44-63 159	Rozdz. 10	1-5 45	3 24
46,47..... 10	13 61	2 52	4 24
53 10	Rozdz. 11	4 158	10 183
55 10	31 36	KSIĘGA	14-20 51
60,61 10	Rozdz. 12	ABAKUKA	17 24
Rozdz. 18	1 12	Rozdz. 2	17 63
4 25	1 68	3 75	18-22 76
4 126	1 96		19 24
4 190	1 148		19 149
18 roz..... 9			
20 w..... 25			
20 126			

Rozdz. 5	34..... 126	33 57	3 186
6 171	36-43 51	33 119	4 188
8 28	38 51	37-39 126	5 186
8 95	39 149	37-39 188	5 188
12 12	39 157	Rozdz. 24	6 188
13-16 68	41 149	13 121	6-8 187
14 68	43 51	14 149	7 188
14 184	45,46 51	17,18 15	8 188
22 57	47,48..... 51	21 96	8 191
29,30 57	47-50 149	21 148	8,9 184
35 44	Rozdz. 14	21,22 68	8,9 186
48 9	6 182	24 157	9 191
Rozdz. 6	Rozdz. 15	31 149	10-12 184
8 121	2,3 184	36 73	13 184
10 50	2,3 186	45-47 70	13 186
10 95	2-9 187	45-47 168	13 188
10 159	4-6 184	Rozdz. 25	13 191
19-21 154	6 186	1-2 147	37 79
24-34..... 121	8 188	1-6 75	
25-34..... 155	8,9 184	3,4..... 45	Rozdz. 9
33 54	9 187	8 151	43 57
Rozdz. 7	9 188	8-10 45	43-48 64
11 120	10-12 187	10-12 45	44 56
13 87	12 188	13 73	45 57
13,14 115	13 187	14-30 51	47 57
Rozdz. 8	Rozdz. 16	23 28	Rozdz. 10
22 25	3 170	31 153	14 63
Rozdz. 9	21 64	31,32 51	23-25 63
2-7 122	24 150	31-46 51	Rozdz. 12
9 76	Rozdz. 17	31-46 53	30..... 118
16 139	1-9 31	34 158	Rozdz. 16
w.35 do	Rozdz. 18	34 167	15 184
10 roz.	9 57	41 124	
w.5..... 67	10 60	46 124	EWANGELIA
w.35 do	11 152	46 190	wg ŚW. ŁUKASZA
10 roz.	18 31	Rozdz. 26	Rozdz. 1
w. 7 149	18 55	39-42 27	26-38 94
w. 37 do	18 189	Rozdz. 28	26-38 183
10 roz.	Rozdz. 19	18 61	Rozdz. 2
w. 7 76	14 63	20 61	1 179
Rozdz. 10	23 63	EWANGELIA	8 179
16 107	24 63	wg ŚW. MARKA	10 95
22 39	26 94	Rozdz. 1	10 183
28 57	w. 27 do	14,15 63	10-14 159
Rozdz. 12	20 roz.	Rozdz. 3	13,14 180
31,32.....159	w.16 70	13-15 67	14 95
40 30	28 w 153	13-19 76	Rozdz. 3
42 44	28 158	Rozdz. 4	15 41
Rozdz. 13	Rozdz. 20	11 63	Rozdz. 4
3-8 51	8,9 70	30,31 63	25 22
10-17 114	10-16 70	34 126	25..... 23
11 63	28 158	Rozdz. 6	Rozdz. 6
11 149	Rozdz. 21	21 182	13 76
18-23 51	43 8	21-28 182	19-31 191
24-30 51	43 53	38 24	Rozdz. 8
30 148	Rozdz. 22	41 24	15 171
30 149	14 149	Rozdz.. 7	Rozdz. 9
30 157	Rozdz. 23	1-5 187	1-6 67
31 63	15 57	2 188	

1-6	76	Rozdz. 24	42-58	94	13	36
13	24	21	44	191	15-26.....	189
16	24	49			Rozdz. 2	
55,56.....	57	EWANGELIA	Rozdz. 9		27	63
Rozdz. 10		wg ŚW. JANA	4	66	29	63
1-9	76	Rozdz. 1	4	67	31	64
1-9	149	1-3	4	68	34	31
18	88	4	4	176	Rozdz. 3	
Rozdz. 11		9	5	68	17	42
1	50	9			19	51
11-13	94	9	Rozdz. 10		19-21.....	87
13	181	11,12.....	4,5	118	19-21.....	103
52	131	11,12.....	9	118	19-21-.....	152
Rozdz. 12		12	29	94	19-21.....	158
5	57	14			19-23	95
13-21.....	154	14	Rozdz. 11		19-23	117
15	47	35-51.....	11-14	63	19-23.....	155
21	153	47	11-14	95	19-25	41
22-34.....	155	Rozdz. 3	11-14	190	19-25	44
32	12	5			21.....	11
32	148	13	Rozdz. 14		22,23.....	11
32	158	13	3	12	22.23.....	101
42-44.....	70	15,16	6	24	23	53
42-44.....	168	15-17.....	6	118	23	153
Rozdz. 13		16.....	20	43	23	159
18,19	63	16	26	94	23	190
28	53	16	27	120	24-26.....	115
28,29.....	45	17	28	94	25	9
Rozdz. 14		29	Rozdz. 15		Rozdz. 7	
33	155	29,30.....	2-7	43	60	190
Rozdz. 16		29,30.....	3	122	Rozdz. 8	
19-31	126	36	7	40	39,40.....	31
Rozdz. 17		Rozdz. 4	15	114	Rozdz. 10	
2	63	14	16	189	3	3
20	63	24	26	94	3	32
28-30.....	96	34-38.....	Rozdz. 16		4	3
28-30.....	151	34-38.....	7-15	94	7	3
Rozdz. 18		34-38.....	8-11	68	9-23	3
8	157	Rozdz. 5	13	55	10 roz.....	2
16	63	14	28	94	10 roz.....	31
24,25.....	63	22			24,25 w.....	4
Rozdz. 19		24	Rozdz. 17		26	4
11,12.....	62	24	5	94	29.....	4
12-27.....	51	27-29	11	184	34-44	2
Rozdz. 21		28,29.....	15	184	36	26
28-31.....	76	Rozdz. 6	17	118	38	42
31	62	9	23	43	42	5
36	45	33.....	26	43	43	6
Rozdz. 22		35	Rozdz. 18		44	6
7	34	38	7-15	94	45,46.....	6
11	34	50,51.....	8-11	68	45-47.....	43
13	34	51	13	55	47,48.....	6
15,16	34	51	28	94	Rozdz. 11	
15-20.....	182	53			11 roz.....	31
29,30.....	153	53	Rozdz. 17		14 w.....	4
29,30	158	57,58.....	5	94	Rozdz. 13	
31	76	53	11	184	34	44
		53	15	184	36	190
		57,58.....	17	118	Rozdz. 15	
		62	23	43	12-18	8
		62	26	43		
		Rozdz. 8	Rozdz. 18			
		14	37	95		
		23	Rozdz. 19			
		31,32	11	21		
		36				
			DZIEJE			
			APOSTOLSKIE			
			Rozdz. 1			
			6,7	41		
			8	95		

14	126	12-19	116	7	8	21	5
14	157	12-21	158	11 roz.....	52	22	67
14-16	41	14	43	11-33 w.....	95	26	53
14-16	52	15-19	126	23	52	30	43
14-17	96	16-19	158	25	19	Rozdz. 2	
15 roz.....	31	18,19	152	25	126	7,8	42
19 w	184	21	190	25,26	53	7-14	42
28,29	181	Rozdz. 6		25-27	8	7-14	114
28,29	184	3	43	25-29	96	9,10	26
Rozdz. 17		12	122	26	148	9-16	94
10,11	191	14	123	27	10	16	119
14	185	16	190	28	11	Rozdz. 3	
30	118	21	95	28,29	8	15	150
31	5	21	190	28-32	116	16	94
31	44	23	25	28-33	53	16,17	44
31	95	23	95	29	53	16,17	95
31	152	23	126	31,32	8	16,17	122
31	156	23	190	32	95	17	190
Rozdz. 20		Rozdz. 7		33	79	Rozdz. 4	
1-4	42	1-4	116	33,34	8	1	80
18-38	18	10	10	33,34	94	6	184
35	181	10	12	36	79	15	7
Rozdz. 21		Rozdz. 8		Rozdz. 12		Rozdz. 5	
1	18	1-16	94	1	115	7	35
1-14	18	4	28	1	118	7,8	182
14	18	9	156	1	122	10	184
Rozdz. 22		10	43	1	150	Rozdz. 6	
24	125	13	190	1,2	116	2	5
Rozdz. 23		17	11	2	95	2	52
6	38	17-21	44	2	118	2,3	44
Rozdz. 24		19	35	2	119	3	153
15	95	19	46	2	122	10	47
15	127	20-22	95	4,5	43	19	44
LIST		21	54	12	37	19,20	122
AP. PAWŁA DO		21	158	20	124	Rozdz. 7	
RZYMIAŃ		21,22.....	35	21	120	29	91
Rozdz. 1		21,22	46	Rozdz. 13		Rozdz. 8	
23	183	23	35	10	185	8 roz.....	181
25	183	23-27	94	14	43	9 w.....	186
Rozdz. 2		28	61	Rozdz. 14		Rozdz. 9	
7	39	28	121	1-15	185	16	95
Rozdz. 3		28-30	86	5,6	185	26	92
4	59	29	27	9	44	Rozdz. 10	
23	25	29	44	10	185	1-14	43
23-26	48	29	94	12	119	6	42
26	26	31	26	13,14	185	6	43
Rozdz. 4		31	121	14	181	11	42
10,11	8	38	68	14 roz.....	185	11	43
17	43	Rozdz. 9		14-19 w....	186	25-33	181
25	26	3	20	Rozdz. 15		29	186
25	48	7-9	43	1-3	186	31	119
Rozdz. 5		9 roz. do		3	150	31	122
1,2	120	11 roz	19	Rozdz. 16		Rozdz. 11	
7,8	158	10-14 w....	44	20	41	2	189
9,10	48	33	150	25	42	16	185
12	126	Rozdz. 10		1 LIST		26-30	182
12	152	5	9	AP. PAWŁA		28	46
12-19	48	Rozdz. 11		DO KORYNTIAN		Rozdz. 12	
12-19	95	5	147	Rozdz. 1		12,13	43

12-14	43	Rozdz. 6	26-29	43	15	52
12-27	43	2.....	29	7	19-22	44
27	43	14-18	29	8	20-22	95
Rozdz. 15		18	29	10	22	94
3	126	Rozdz. 7	29	11	Rozdz. 3	
3,4	26	1	29	43	3-9	43
4	30	1	29	52	4.5	42
4	64	Rozdz. 8	29	95	16	43
6	63	9	29	116	16	94
6	76	Rozdz. 9	29	148	18,19	28
6	190	15	29	157	Rozdz. 4	
12	64	Rozdz. 10	Rozdz. 4		4	43
18	83	5	4	11	4	94
18	190	Rozdz. 11	4	94	12	43
20.....	44	2	6	94	13	43
20.....	190	2	9	123	24	43
21	152	2,3	19	7	30	67
21,22.....	48	5	21-31	116	30	94
21,22	116	Rozdz. 12	22-31	7	32	48
21,22	158	10	22-31	9	Rozdz. 5	
22	152	Rozdz. 13	22-31	11	2	44
23.....	43	5	24	8	2	48
23	44	5	26	44	3	47
23	147	LIST	28-31	43	5	47
24-28	53	AP. PAWŁA DO	28-31	116	9	94
25	167	GALACJAN	30	12	10	119
34	122	Rozdz. 1	1	184	15	119
35-38	128	4	13	184	18	94
42-44	147	4	17.....	92	22-32	43
45	94	13,14	17,18	94	23	43
50	94	14.....	20	181	25-27	93
51	190	15,16	22	94	25-31	116
52	149	Rozdz. 2	22,23	56	26	122
54.....	25	16	22,23	85	29,30	43
55	63	20.....	Rozdz. 6		30-32	43
2 LIST		Rozdz. 2	8	122	31,32	41
AP. PAWŁA		16	8	190	32	42
DO KORYNTIAN		20.....	9	121	Rozdz. 6	
Rozdz. 1		Rozdz. 3	10	93	10-18	44
21	43	8	15	43	12	57
Rozdz. 2		8	LIST AP. PAWŁA		12	68
15	44	8	DO EFEZJAN		12	89
Rozdz. 3		8	Rozdz. 1		15	68
17	94	8	4	43	LIST AP. PAWŁA	
17	184	10	6	3	DO FILIPIAN	
Rozdz. 4		16	7	43	Rozdz. 2	
4	86	16	8	94	6-8	94
4	159	16	13	67	6-11	159
18	43	16	22,23	43	9-11	9
16-18	93	16	22,23	95	9-11	94
Rozdz. 5		16	22,23	148	12	95
4	25	16	Rozdz. 2		12	119
7	86	16.....	1-3	123	13	121
14	87	17	2	57	16	191
15	122	19	2,3	25	Rozdz. 3	
16	94	19	3	156	5,6	188
17	26	20	6	43	14	44
17	43	24	10	95	14	87
21	10	24,25.....	13-16	48	19	124
		26,27	15	43		

Rozdz. 4	
6,7	120
8,9	179
18	44
19	22
19	120

**LIST
AP. PAWŁA DO
KOŁOSAN
Rozdz. 1**

2	43
14	48
15-17	94
18	64
20-22	48
24	43
26	44
26	131
26,27	41
26,27	42
26,27	114
27	42
27	43
28	43

Rozdz. 2

8	184
8	186
8	191
11	43
14	48
16,17	42

Rozdz. 3

2	90
2	123
4	45
10	43
15	120

1 LIST

**AP. PAWŁA DO
TESALONICZAN**

Rozdz. 1

9,10	50
10	48

Rozdz. 2

13	189
----------	-----

Rozdz. 4

11	54
13,14	63
13,14	95
14-16	190
16	149

Rozdz. 5

1-5	68
3	148
4	149
19	94
21	191
21,22	179
24	93

**2 LIST
AP. PAWŁA DO
TESALONICZAN**

Rozdz. 1

7,8	96
8,9	119
9	57
9	87
9	124

Rozdz. 2

11	89
15	186
15	189

Rozdz. 3

6	186
6	189

1 LIST

**AP. PAWŁA DO
TYMOTEUZA**

Rozdz. 1

13	188
17	94

Rozdz. 2

3-6	95
3-6	158
3-6	159
4	152
4	185
4-6	86
4-6	158
5	9
5,6	48
6	95
6	126
6	152
14	48

Rozdz. 4

1	157
10	95
10	159
12	122
16	55

Rozdz. 6

9	124
9	190
9,10	47
9,10	153
12	119
12	121
16	94
17	155
18	155
19	155

Rozdz. 6

9	124
9	190
9,10	47
9,10	153
12	119
12	121
16	94
17	155
18	155
19	155

**2 LIST AP. PAWŁA
DO TYMOTEUZA**

Rozdz. 1

7	119
---------	-----

7	182
13	191

Rozdz. 2

3	56
4	56
10-15	44
11,12	12
11,12	42
15	54
15	56
15	62
19	55
20	95

Rozdz. 3

1-8	157
12	157
13	157
14-17	118
16,17	15
16,17	189

Rozdz. 4

1	45
1	50
1	96
1	153
1	156
2	95
8	149

LIST

**AP. PAWŁA DO
TYTUSA**

Rozdz. 1

9	191
---------	-----

Rozdz. 3

9	185
9	191

LIST

**AP. PAWŁA DO
FILEMONA**

Rozdz. 1

10	7
----------	---

LIST

**AP. PAWŁA DO
ŻYDÓW**

Rozdz. 1

2	11
3-13	94
6	61
14	60

Rozdz. 2

3	147
5	12
6-8	95
6-8	158
8	158
9	9
9	10

9	26
9	94
9	95
9	126
9	152
10	44
14	94
14	124
14	190
16,17	94

Rozdz. 3

1	44
1-6	115
6-14	43
14	43

Rozdz. 4

14	191
----------	-----

Rozdz. 5

5	44
6	51

10	51
----------	----

Rozdz. 6

4,5	159
4-6	119
13-18	7
13-18	8
18	38
19	84
19	121

Rozdz. 7

1-21	51
26	94
26,27	44
26,27	116

Rozdz. 8

5	115
---------	-----

Rozdz. 9

11,12	44
14	48
14,15	74
14-23	44
18-23	10
19	10
22	48
23	10
24-28	48

Rozdz. 10

1	115
1-10	44
7	27
7	118
19	44
22,23	122
26-31	152
32-34	21
34	159
36	39

Rozdz. 11

6	121
---------	-----

11 roz	52
38-40 w.....	95
39,40	147

Rozdz. 12

1	92
1	147
5,6	27
23	147
23	148
24	9
29	124

Rozdz. 13

5	23
5	47
10-16	44
13	150
14	35

**LIST
AP. JAKUBA****Rozdz. 1**

2-4	40
4	27
5	94
8	173
15	95
15	190
17	94
17	180
18	7
18	44

Rozdz. 2

10	175
----------	-----

Rozdz. 3

6	57
6	124
17	92

Rozdz. 4

12	190
----------	-----

Rozdz. 5

1-8	96
3-6	157
16	121
17	22
20	190

**1 LIST
AP. PIOTRA****Rozdz. 1**

3	7
4	159
7	45
8	94
10-12	42
10-12	43
11	41
14,15	123
18,19	191
18-20	93

Rozdz. 2

4-6	44
5	44
6-8	150
9	44
9	50
9	51
9	150
11	122
16	184
21	118
24	126

Rozdz. 3

4	43
11	119
18	94
18	126

Rozdz. 4

2,3	123
2-6	122
12	27
13	43
17	5
17	95

Rozdz. 5

2,3	191
7	22
7	121
8,9	175
10	44
10	79

2 LIST AP. PIOTRA**Rozdz. 1**

5-11	95
5-11	122

Rozdz. 2

1	119
1	124
1	190
4	57
7	151
12	57
12	87
12	124
12	190
15	191

Rozdz. 3

3,4	157
4	190
7,8	95
7-12	153
7-13	96
7-13	159
8	5
8	156
8	158
10	151
13	10
13	159
18	95

**1 LIST
AP. JANA****Rozdz. 1**

7	48
9	48
9	123

Rozdz. 2

1,2	48
2	9
2	95
12	48
20	42
27	42

Rozdz. 3

1	42
14	12
14	25
16	51
16	93

Rozdz. 4

1	191
8	185
8-10	94
17	42
18	121
19	94

Rozdz. 5

1	7
4	28
4	121
7	73
12	25
17	122
21	182

**3 LIST
AP. JANA****Rozdz. 1**

9,10	191
------------	-----

**LIST
AP. JUDY****Rozdz. 1**

3	147
3	174
6	57
11	191
23	150

**OBJAWIENIE
św. JANA****Rozdz. 1**

5	44
18	44

Rozdz. 2

14	191
26,27	151

Rozdz. 3

7	44
14	94
15-17	149
21	51
21	150

Rozdz. 5

2	125
9	157
9,10	153
9,10	158
10	44
10	50
13	59
13	159

Rozdz. 6

2	172
9-11	150

Rozdz. 7

1	63
1-3	68
1-4	45
1-4	150
2,3	71
3	68
3	69
3-8	67
4-8	52
4-8	95
7 roz.....	12
9 w.....	72
9-17	95
9-17	151
14	150
15-17	45
15-17	95

Rozdz. 10

7	45
---------	----

Rozdz.11

.....	151
15	96
15	159
18	157

Rozdz. 14

1	45
1	67
1	95
1	148
1-5	150
4	44
8-11	125
11	125
13	78
14	149
14-16	75
14-16	78
15	66
15	73

Rozdz. 15

5-8	95
-----------	----

Rozdz. 16	Rozdz. 19	4	158	8	53
12	1	4,5	44	8	58
17	1,2	5	100	8	63
17	1,2	6	153	8	119
17	1.2	6	158	8	152
	1-9	7-9	53	8	159
	2,3	7-9	153	8	190
Rozdz. 17	3	10	124	9	45
1-15	5-7	11-14	44	9-11	116
5	6	11-15	53	21 roz.	
5	6,7	12	9	w. 9 do	
16	6-8	12,13	95	22 roz.	
17 roz.....	7	12-15	159	w. 3	43
	7	13,14	63	21 roz.	
	7-9	14	57	w. 9 do	
	7-9	14	119	22 roz.	
	9	14	152	w. 3	44
	11-21	14,15	58	Rozdz. 22	
	14	Rozdz. 21		3	96
		1-3	45	16	7
Rozdz. 18	Rozdz. 20	1-4	159	17	45
2	1-3	1-8	96	17	53
2-4	2-7	2	43	17	85
2-5	3	2-9	43	17	86
4	4	3	95	17	95
4	4	3-5	44	17	153
4					
8					
9					
10					
16-19					
20					
21					

OBJAŚNIENIA

1. Skorowidz opracowano na Biblii Gdańskiej. Posługując się innymi wersjami należy uwzględnić nieliczne różnice w stosunku do Biblii Gdańskiej, np. Proroctwo Malachyjaszowe w Biblii Gdańskiej podzielone jest na cztery rozdziały, natomiast odpowiadająca mu Księga Malachiasza w Nowym Przekładzie - na trzy rozdziały, stąd sześć wersetów rozdziału czwartego odpowiada sześciu ostatnim wersetom (od 19 do 24) rozdziału trzeciego w Nowym Przekładzie.

2. Pod nazwą kolejnej księgi biblijnej i jej rozdziałami, stanowiącymi nagłówek w pierwszej kolumnie, podane są wersele danego rozdziału. Liczba na poziomie każdego wersele, oznacza stronę rocznika „Teraźniejszej Prawdy”.

3. Na podanej stronie „Teraźniejszej Prawdy” odnośny wersele może być cytowany bądź komentowany niejednokrotnie, czego skorowidz nie wykazuje.

4. Wersety cytowane w pytaniach bereańskich do odpowiednich artykułów uwzględniane są tylko w artykułach, do których odsyła skorowidz.

TERAŹNIEJSZĄ PRAWDĄ I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANII

Niezależny Miesięcznik Religijny
Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

Czasopismo to wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, organizacji i wierzeń ludzkich broni Prawdy parazyjnej, udzielonej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy; broni zarządzeń, statutu i testamentu, udzielonych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”; oraz przedstawia i broni rozwijającą się Prawdę **epifaniczno-bazylejską** będącą pokarmem na czasie dla ludu Pańskiego, udzielanego według Jego woli. Zamówienia przez wpłaty prosimy kierować pod ad-

resem: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, I Oddział Miejski PKO w Poznaniu, numer konta 63513-58391-136. Prenumerata roczna za numery parzyste wynosi — 600 zł i za numery nieparzyste — 600 zł, łącznie za wszystkie numery (12) — 1200 zł. Cena pojedynczego numeru — 100 zł. Członkowie i sympatycy Ruchu nie będący w stanie opłacić prenumeraty mogą otrzymać niniejsze czasopismo bezpłatnie we właściwych zborach.